

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนคาบอเกี่ยวกับ
การจัดกาเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสอนคนคาบอ
และโรงเรียนในโครงการเรียนร่วมสอนนักเรียนคาบอ" สรุปผลได้ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียนคาบอเกี่ยวกับการจัด
การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสอนคนคาบอและโรงเรียน
ในโครงการเรียนร่วมสอนนักเรียนคาบอ ในด้านการใช้หลักสูตรและหนังสือเรียน
วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน และการวัด
และการประเมินผล

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นครูภาษาไทยและนักเรียนคาบอระดับ
มัธยมศึกษา ในโรงเรียนสอนคนคาบอและโรงเรียนในโครงการเรียนร่วมสอนนักเรียน
คาบอ ของปีการศึกษา 2532 จำแนกเป็นครูภาษาไทย 38 คน และนักเรียนคาบอ 74
คน ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง แบบสอบถาม
ที่ไ้รับกลับคืนมาจากครูภาษาไทย 35 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.11 และจากนักเรียนคาบอ
70 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.59

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยไ้แนวทางการสร้าง
แบบสอบถามจากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และตำราต่าง ๆ โดยไ้รับคำปรึกษาแนะนำ
จากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิท่านต่าง ๆ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่ามัธยิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ครูภาษาไทยส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุระหว่าง 30 - 35 ปี มีวุฒิสูงสุดทางการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า วิชาเอกภาษาไทย ซึ่งไม่เคยผ่านการอบรมการศึกษาพิเศษ และมีประสบการณ์การทำงานในการสอนนักเรียนคาบออกหรือนักเรียนคาบออกเรียนร่วม ระหว่าง 2 - 4 ปี โดยมีตำแหน่งหน้าที่การปฏิบัติงานหรือการสอนเป็นครูภาษาไทยโรงเรียนในโครงการเรียนร่วมสอนนักเรียนคาบออก และเหตุผลที่ได้รับมอบหมายให้สอนนักเรียนคาบออก คือ ครองกับชั้นที่สอน

นักเรียนคาบออกส่วนใหญ่เป็นชาย กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และอายุ 17 ปี

2. การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

2.1 ด้านการใช้หลักสูตรและหนังสือเรียน

2.1.1 ครูภาษาไทยเห็นว่า โรงเรียนมีการจัดบริการค้ำหลักสูตรน้อย

2.1.2 ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า โรงเรียนจัดบริการค้ำหนังสือเรียนน้อย

2.1.3 ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า หนังสือเรียนที่พิมพ์เป็นเบรลล์มีความเหมาะสมมาก

2.2 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.2.1 ครูภาษาไทยเห็นว่า มีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนมาก แต่นักเรียนเห็นว่า มีการวางแผนการจัดน้อย

2.2.2 ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า ครูภาษาไทยใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ น้อย

2.2.3 ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนน้อย

2.2.4 ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยน้อย

2.3 ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน

2.3.1 ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า มีการใช้สื่อการสอนวิชาภาษาไทยน้อย

2.3.2 ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า มีการจัดดำเนินการใช้สื่อการสอนน้อย

2.4 ด้านการวัดและการประเมินผล

2.4.1 ครูภาษาไทยเห็นว่า คนใช้วิธีการวัดและประเมินผลแบบต่าง ๆ มาก แต่นักเรียนเห็นว่า ใช้น้อย

2.4.2 ครูภาษาไทยเห็นว่า มีการปฏิบัติของครูด้านการวัดและประเมินผลมาก แต่นักเรียนเห็นว่า มีการปฏิบัติน้อย

3. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยได้รวบรวม จากคำตอบในแบบสอบถามปลายเปิด ดังนี้

3.1 ด้านการใช้หลักสูตรและหนังสือเรียน

ครูภาษาไทยและนักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในคํานี้ว่า โรงเรียนยังขาดแคลนหนังสือเรียนที่พิมพ์เป็นเบรลล์ หนังสืออ่านนอกเวลา หนังสืออ่านประกอบ และพจนานุกรมฉบับที่พิมพ์เป็นเบรลล์เพื่อบริการนักเรียนตาบอด และหนังสือเรียนยังขาดภาพประกอบหรือการบรรยายภาพที่เหมาะสม ส่วนครูภาษาไทยเห็นว่า คนยังไม่ได้รับการชี้แจงหรืออบรมเกี่ยวกับลักษณะของหลักสูตรที่ปรับปรุงสำหรับคนตาบอด และเสนอแนะว่า ควรจัดหาหนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบ หนังสืออ่านนอกเวลา และพจนานุกรมฉบับที่พิมพ์เป็นเบรลล์ไว้บริการนักเรียนตาบอดให้เพียงพอ ควรปรับปรุงหนังสือเรียนโดยเพิ่มเติมภาพประกอบหรือการบรรยายภาพให้เหมาะสม และควรมีการประชุมหรืออบรมครูผู้สอนนักเรียนตาบอดเกี่ยวกับลักษณะของหลักสูตรที่ปรับปรุงสำหรับคนตาบอด

3.2 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ครูภาษาไทยและนักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาคํานี้ว่า นักเรียนมีปัญหาทางการมองเห็น จึงทำให้ไม่สามารถร่วมกิจกรรมกับนักเรียนปกติได้ ครูผู้สอนมักใช้วิธีสอนซ้ำ ๆ ทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย และครูไม่ค่อยได้สอนซ่อมเสริม และมีข้อเสนอแนะ คือ ครูควรปรับปรุงวิธีการสอน ควรนำนักเรียนไปทัศนศึกษานอกสถานที่บ้าง และครูควรเอาใจใส่ให้นักเรียนให้มากขึ้น โดยการสอนซ่อมเสริม

3.3 ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน

ครูภาษาไทยและนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในคํานี้ว่า ครูไม่ค่อยมีสื่อการสอน และไม่มีความรู้เพียงพอที่จะผลิตสื่อการสอนให้นักเรียนตาบอด สื่อการสอนส่วนใหญ่มักเป็นรูปภาพ โรงเรียนไม่มีงบประมาณเพียงพอที่จะจัดซื้อของจริง หรือของจำลอง และมีข้อเสนอแนะว่า ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการในการผลิตสื่อให้แก้

ครูผู้สอน ควรปรับปรุงสื่อการสอนให้เหมาะสมกับสภาพความพิการของนักเรียนตาบอด และควรจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ

3.4 ก้นการวัดและการประเมินผล

ครูภาษาไทยและนักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาคำนี้ว่าการวัดผลที่เกี่ยวกับรูปภาพทำได้ลำบาก เพราะนักเรียนมองไม่เห็น และข้อสอบบางข้อ ยากเกินไปสำหรับนักเรียนตาบอด และมีข้อเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงลักษณะของข้อสอบให้เหมาะสมกับนักเรียนตาบอด

อภิปรายผล

1. ก้นการใช้หลักสูตรและหนังสือเรียน

ผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนยังจัดบริการก้นหลักสูตรน้อย เมื่อพิจารณา รายละเอียด พบว่า โรงเรียนยังมีการสนับสนุนให้ครูภาษาไทยได้เข้ารับการอบรม สัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรที่ปรับปรุงสำหรับคนตาบอดน้อย จากปัญหานี้อาจมีผลก้น การจัดการศึกษาให้แก่ก้นนักเรียนตาบอดได้ เพราะถ้าหากครูผู้สอนนักเรียนตาบอดไม่มี ความรู้เกี่ยวกับรายละเอียดของหลักสูตรฉบับปรับปรุงสำหรับคนตาบอดแล้ว อาจทำให้ การเรียนการสอนไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เกี่ยวกับปัญหานี้ วิจิตร ระวังงศ์ (วารสารการศึกษาแห่งชาติ 2523 - 2524 : 50) กล่าวว่า "ครูที่สอนเด็กพิการ จำเป็นก้นได้รับการศึกษา อบรม และมีประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการพอสมควร ซึ่ง จะมีผลทำให้การเรียนการสอนของนักเรียนตาบอดมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น" ก้นนั้น จึงควร ส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีโอกาสหาความรู้เพิ่มเติม โดยอาจเชิญวิทยากรมาบรรยาย ชี้แจง และแนะนำครูเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนตาบอด หรือสนับสนุน ให้ครูเข้ารับการอบรม สัมมนา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งจะเป็นการทำ ให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การจักรบริการคานหนังสือเรียน ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า โรงเรียนจักรบริการคานหนังสือเรียนน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (2529 : 73) ที่พบว่า มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้หนังสือเรียนและหนังสือนอกเวลาน้อย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรัล ทองปิยะภูมิ (2531 : 144) ซึ่งพบว่า โรงเรียน มีหนังสือเรียนที่พิมพ์เป็นเบรลล์แล้วไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงบประมาณในการผลิตหนังสือเรียนมีไม่เพียงพอ จากการสัมภาษณ์อาจารย์มูอมา ทรัพย์สกุล เจ้าหน้าที่ห้องสมุดคอลเลกต์เพื่อคนตาบอดแห่งประเทศไทย (สัมภาษณ์ , 24 มีนาคม 2533) พบว่า การผลิตหนังสือเรียนเป็นเบรลล์ จำเป็นต้องใช้งบประมาณในการผลิตสูงมาก และวัสดุที่ใช้ในการพิมพ์คือ กระดาษเบรลล์ลอน (Braille) ซึ่งเป็นกระดาษเฉพาะในการพิมพ์เบรลล์จำเป็นต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ จึงทำให้ต้นทุนการผลิตหนังสือเรียนสูงมาก และไม่สามารถบริการให้แก่นักเรียนตาบอดได้ครบทุกคน นอกจากนี้ ยังไม่มีการจัดพิมพ์หนังสืออ่านนอกเวลา หนังสืออ่านประกอบ หรือหนังสือวรรณคดีฉบับสมบูรณ์ เพื่อบริการให้แก่นักเรียนตาบอดแต่อย่างใดเลย เพราะหนังสืออ่านนอกเวลามีจำนวนมาก และโรงเรียนแต่ละโรงเรียนเลือกใช้ไม่เหมือนกัน แคตโกล็อกซ์ปัญหาที่กวนการอ่านลงในแถบบันทึกเสียงตามที่ผู้ใช้บริการได้ขอมา อย่างไรก็ตาม การที่จะผลิตหนังสือให้ได้เพียงพอกับความต้องการของครูและนักเรียน ควรมีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งกองการศึกษาพิเศษ ห้องสมุดคอลเลกต์เพื่อคนตาบอด และโรงเรียน ในการวางแผนการผลิตหนังสือให้รัดกุมยิ่งขึ้น

เกี่ยวกับลักษณะของหนังสือเรียนที่พิมพ์เป็นเบรลล์นั้น ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นสอดคล้องกันว่า มีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า หนังสือเรียนที่พิมพ์เป็นเบรลล์ยังมีภาพประกอบหรือการบรรยายภาพที่เหมาะสมและสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องน้อย ซึ่งปัญหานี้อาจก่อให้เกิดความเข้าใจไม่ตรงกันระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน เพราะไม่มีสื่อกลางเชื่อมโยง ดังนั้น จึงควรปรับปรุงหนังสือเรียนให้มีภาพประกอบตามสมควร และถ้าหากมีรายละเอียดมาก อาจต้องบรรยายภาพด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ครูและนักเรียนเห็นแนวทางในการศึกษาเรื่องนั้น ๆ

2. กำนวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ผลการวิจัยพบว่า ครูภาษาไทยเห็นว่า มีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนมาก แต่นักเรียนเห็นว่า มีการจัดน้อย เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ครูผู้สอนจัดสอนซ่อมเสริมน้อย ซึ่งปัญหานี้อาจมีผลต่อนักเรียนคาบออกมาก เพราะนักเรียนคาบออกจำเป็นต้องได้รับการสอนซ่อมเสริมเช่นเดียวกับนักเรียนปกติ โคนเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนคาบออกที่เรียนร่วมในโรงเรียนปกติจำเป็นต้องได้รับการสอนซ่อมเสริมจากครูการศึกษาพิเศษเพิ่มเติม เพื่ออธิบายสิ่งต่าง ๆ ที่ยังไม่เข้าใจดีพอจากการเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ

เกี่ยวกับวิธีสอนนั้น ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นสอดคล้องกันว่า มีการใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ น้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จริญญา เกษมสายธนม์ (2531 : 96) และ ชีระนุช ทีปะปาล (2531 : 76) ที่พบว่า ครูภาษาไทยนำวิธีการสอนแบบต่าง ๆ มาใช้น้อย เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า วิธีการสอนที่ครูใช้มากคือ วิธีบรรยาย โดยครูอธิบายแล้วสรุปประเด็นสำคัญให้นักเรียนฟัง ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ วิไลลักษณ์ วณานนท์ (2528 : 58) ที่พบว่า ครูภาษาไทยใช้วิธีบรรยายและยกตัวอย่างประกอบมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนเน้นเนื้อหาวิชามากกว่าวิธีการสอน เพราะคิดว่านักเรียนสูญเสียการมองเห็น ดังนั้น วิธีการสอนส่วนใหญ่จึงมักใช้การบรรยายและให้นักเรียนท่องจำเพื่อสามารถท่องจำได้ สุมิตร คุณานุกร (2518 : 46) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนแบบต่าง ๆ สรุปได้ว่า ถึงแม้วิธีการสอนแบบบรรยายจะเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้ก็ขึ้น เพราะครูจะเป็นผู้อธิบายเนื้อหาในส่วนที่เข้าใจยากให้นักเรียนเข้าใจได้ถูกต้องขึ้น แต่การใช้วิธีสอนหลาย ๆ แบบซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหา ก็จะทำให้นักเรียนสนุกสนานในการเรียนและสนใจเรียนเพิ่มขึ้น

เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นสอดคล้องกันว่า มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีระนุช ทีปะปาล (2531 : 77) ที่พบว่า

ครูภาษาไทยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากในข้อกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ จิรภา สิมป์เลิศเสถียร (2527 : 97) โต้พบว่า มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียนมาก อย่างไรก็ตาม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ควรจัดโดยใช้กิจกรรมหลาย ๆ วิธีประกอบกัน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ และในโรงเรียนในโครงการเรียนร่วมนั้น ควรให้นักเรียนตามออกได้เข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในชั้นเรียนด้วยเสมอ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมกลุ่มเล็กหรือกลุ่มใหญ่ เพื่อฝึกให้นักเรียนมีส่วนร่วมในสังคม และฝึกการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนตามออกได้แสดงความสามารถด้วย

การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า โรงเรียนจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรดี ทองปิยะภูมิ (2531 : 165) ที่พบว่า นักเรียนยังเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อย ที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากโรงเรียนไม่ได้ปรับกิจกรรมให้ยืดหยุ่นและหลากหลาย ทำให้ต้องแก้ปัญหาโดยการให้เด็กเลี้ยงกิจกรรม ซึ่งเป็นการไม่ถูกต้อง ทั้งนี้ โรงเรียนจึงควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ ให้มากขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย

3. การการใช้สื่อการเรียนการสอน

ครูภาษาไทยและนักเรียนเห็นว่า ครูภาษาไทยใช้สื่อการสอนวิชาภาษาไทยน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงเพ็ญ เปล่งปลั่ง (2529 : 35) และ จริญญา เกษมสายขันธ์ (2531 : 96) ซึ่งพบว่า ครูภาษาไทยใช้สื่อการสอนน้อย ทั้งนี้ เพราะโรงเรียนยังขาดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์เฉพาะคนตามอก เช่น ของจริงของจำลองต่าง ๆ เป็นต้น และอีกประการหนึ่ง คือ ไม่สามารถจัดหาอุปกรณ์ที่ใช้สอนนักเรียนตามออกได้ตามท้องตลาด เนื่องจากอุปกรณ์บางอย่างไม่มีผู้ผลิตขึ้นจำหน่าย เช่น บัตรคำ หรือแถบประโยคที่พิมพ์เป็นเบรลล์ ภาพยนตร์ประกอบบทเรียน หรือหนังสือ

อ่านประกอบที่พิมพ์เป็นเบรลล์ จึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จำเป็นต้องผลิตสื่อการสอนขึ้นใช้เอง เมื่อเป็นเช่นนี้ แนวทางในการแก้ไขก็คือ ครูควรจะใช้ประโยชน์จากวัสดุในท้องถิ่น และวัสดุราคาถูก เพื่อนำมาดัดแปลงและปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนให้แก่นักเรียนตาบอด

ส่วนการจัดทำสื่อการสอนนั้น ทั้งครูและนักเรียนเห็นสอดคล้องกันว่า มีการจัดทำสื่อการสอนน้อย เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ครูมีความรู้ในด้านการผลิตสื่อสำหรับนักเรียนตาบอดน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนนักเรียนตาบอดบางคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูในโรงเรียนโครงการเรียนร่วมไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษมาก่อน จึงทำให้ขาดความรู้ในการผลิตสื่อและการปรับสื่อการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนตาบอด เกี่ยวกับปัญหานี้ เพชรรัตน์ กิติวิวัฒนาถูด (2529 : 119 - 120) ได้เสนอแนวทางแก้ไขไว้ คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีการฝึกอบรมความรู้ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน รวมทั้งเทคนิคในการสร้างสื่อการสอนด้วยวัสดุในท้องถิ่นและวัสดุราคาถูกด้วย

4. การวัดผลและการประเมินผล

ผลการวิจัยพบว่า ครูภาษาไทยเห็นว่า คนใช้วิธีการวัดและประเมินผลแบบต่าง ๆ มาก แต่นักเรียนเห็นว่า ใช้น้อย เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ครูให้นักเรียนเขียนรายงานน้อย ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนมีแหล่งความรู้ให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าน้อย จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถค้นหาข้อมูลต่าง ๆ ได้มากเหมือนนักเรียนปกติ

ส่วนการปฏิบัติของครูด้านการวัดและประเมินผลนั้น ครูภาษาไทยเห็นว่า คนได้ปฏิบัติมาก แต่นักเรียนเห็นว่า ครูภาษาไทยยังปฏิบัติน้อย เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า มีการปรับระยะเวลาที่ใช้ในการวัดผลให้เหมาะสมกับสภาพความพิการของนักเรียนมาก ซึ่งนับเป็นสิ่งที่ดีสำหรับการวัดและประเมินผลนักเรียนตาบอด อย่างไรก็ตาม ควรมีการกำหนดมาตรฐานในการปรับระยะเวลาในการสอบ เพื่อเป็นแนวปฏิบัติเหมือนกัน

จรัล ทองนิยะภูมิ (2531 : 157) กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า อาจถือมาตรฐานสากลของ การเพิ่มเวลาสอบ คือ ให้เพิ่มอีก 1/2 เท่าของการสอบปกติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ก. กระทรวงศึกษาธิการ

1. การนำหลักสูตรฉบับปรับปรุงสำหรับคนตาบอดไปใช้ในโรงเรียน สอนคนตาบอดและ โรงเรียนในโครงการเรียนร่วมสอนนักเรียนตาบอดนั้น ทางหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรควรพิจารณาจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับคู่มือหลักสูตรและ คู่มือครู เพื่อเป็นแนวทางที่ชัดเจนในการปฏิบัติของ โรงเรียน และควรแจกจ่ายให้แก่ ครูผู้สอนนักเรียนตาบอดด้วย
2. ควรพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรและเนื้อหาวิชาภาษาไทยให้ เหมาะสมกับนักเรียนตาบอด

ข. โรงเรียน

1. ผู้บริหารโรงเรียนในโครงการเรียนร่วมสอนนักเรียนตาบอด ควรสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรม การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการสัมมนาเกี่ยวกับ หลักสูตรที่ปรับปรุงสำหรับคนตาบอด หรือการฝึกอบรมเทคนิคการสอนนักเรียนตาบอด
2. ควรประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการจัดหาสื่อการสอน ประเภทต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ตามหลักสูตร

ค. ครูภาษาไทย

1. ควรศึกษาหลักสูตร หนังสือเรียน และคู่มือครู ให้เข้าใจ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน

2. ควรปรับปรุงวิธีการสอน โดยเลือกใช้วิธีการสอนใหม่ ๆ หลาย ๆ วิธี และกั้กแปลงให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนของนักเรียนตาบอด

3. ควรปรับปรุงสื่อการสอนให้เหมาะสมกับสภาพความพิการของนักเรียนตาบอด

ง. หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

1. องค์การนานาชาติ ได้แก่ องค์การ **Helen Keller International (HKI)** และองค์การ **Christeffel Blindenmission (CBM)** ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ของโรงเรียนในโครงการเรียนร่วม

2. หอสมุดคอดฟีลด์เพื่อคนตาบอดแห่งประเทศไทย ควรจัดสรรงบประมาณในการผลิตหนังสือเรียนเป็นเบรลล์ให้เหมาะสมและเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียนตาบอด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรมีการวิจัยในเชิงทดลอง โดยนำนวัตกรรมทางการศึกษาที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมาใช้กับนักเรียนตาบอด เช่น คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ ในโรงเรียนสอนคนตาบอด และโรงเรียนในโครงการเรียนร่วมสอนนักเรียนตาบอด

3. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพของครูภาษาไทย และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนตาบอดระดับมัธยมศึกษา